

Arbejde at gøre, førend vi naa frem til det, som vi burde naa frem til paa Fjerkræsagens Omraade. Der er sikkert endnu mange Egne, hvor man slet ikke har nogen Forstaaelse af, hvilken Betydning denne Sag har, og ser man hen til, at det Beløb, jeg før nævnte, er betydeligt større end det Beløb, vi udføre Heste for, men at Staten desuagtet giver et Tilskud til Hestavlens Fremme, der er c. 75 pCt. større end det, der gives til Fjerkræavlens Fremme, mener jeg, at der paa dette Punkt er et Misforhold til Stede, saa meget mere som Fjerkræavlens i en sjælden Grad kommer til at omfatte de mange smaa Hjem. I mange Hjem rundt om i Landet har man ikke Forstaaelsen af den Betydning, det har at have gode Racer; man hjælper sig for Hønsenes Vedkommende med gamle Racer, som kun lægge faa Æg, selv om de blive plejede og passede nok saa godt, og dette giver ikke Indtægt, men kan endog let komme til at give Tab. Da det at passe Fjerkræ er en Gerning, som hovedsagelig kan besørge af Kvinder og Børn, vil der altid være Arbejdskraft til at faa det passet, hvorfor jeg mener, at vi burde bidrage til at vække Interesse for Sagen ud i Landets fjerneste Egne, for at Indtægten kunde blive saa stor som muligt. Jeg anbefaler derfor et forøget Tilskud, da det er forbundet med Udgift at faa Sagen arbejdet ind i det rette Spor. Jeg skal i Forbindelse hermed udtale et Ønske om, at det Tilskud, som ydes fra Statens Side, bliver fordelt paa en noget anden Maade. Man har her i Landet tre Foreninger, som i særlig Grad befatte sig med denne Sag, nemlig „Foreningen til Fjerkræavlens Fremme“, som har Hjemsted i Kjøbenhavn, „Foreningen for Danmarks Fjerkræavl“, som har Hjemsted i Aarhus, og „Den landøkonomiske Fjerkræ-Forening“. Det vilde vistnok være heldigt, om disse Foreninger fik deres Tilskud udbetalt direkte fra Statskassen. De, der have deres Hjemsted i Kjøbenhavn og i Aarhus, have sluttet en Overenskomst, hvorefter Bidraget til disse to Foreninger sendes til Aarhus, hvorfra der saa gaar en Del til det saakaldte Fjerkræavlervelskab, medens en Del gaar tilbage igen til Foreningen her paa Øerne, og denne Del beregnes, siger man, efter Medlemsantallet. Jeg skal ikke omtale, hvor mange Medlemmer disse Foreninger have. Muligvis har Foreningen her paa Øerne et færre Antal Medlemmer end Foreningen i Jylland, men det synes da ogsaa at være ret naturligt, at en Forening med mange Med-

lemmer har flere egne Midler til sin Raadighed til at naa det Maal, den har sat sig som Opgave, end en Forening med færre Medlemmer. Skal der altsaa gøres nogen Forskel, mener jeg, at Foreningen med de færreste Medlemmer burde have det største Tilskud. Naar man imidlertid ordner det paa den anden Maade, undgaar man at gøre Forskel, og det tror jeg er det rette. Disse Foreninger, som have bestaaet i 25 Aar eller mere, tør jeg nok sige have traadt deres Børnesko og vist, at de have arbejdet og ogsaa agte i Fremtiden at arbejde i den rigtige Retning. Derfor vil jeg meget henstille til Finansudvalget og Landbrugsministeren, om det ikke var muligt, at Tilskuddet fordeltes direkte fra Ministeriet til hver enkelt Forening, saaledes som man mener, de have fortjent det. Saa meget er sikkert, at Foreningen til Fjerkræavlens Fremme vil faa flere Medlemmer, naar Fordelingen af Statsbidraget fandt Sted paa den af mig antydede Maade.

Jeg har dernæst en anden Sag, som jeg med nogle Ord skal omtale. Det er en Sag, som i særlig Grad angaar den Kreds, jeg har den Ære at repræsentere. Det er nemlig Told- og Vejerbodforholdene i Ærøskøbing, som ere saa forældede, at jeg bestemt tør paastaa, at der ikke findes noget Sted i Landet, hvor der er saa primitive Forhold som netop der. Der findes for det første slet ikke nogen Vejerbod eller Toldbodbygning i Ærøskøbing. Ærede Medlemmer ville maaske spørge, hvorledes dette kan lade sig gøre. Jeg skal da oplyse dem om, at naar man kommer op paa den ellers temmelig rummelige Havneplads, løber man næsten lige paa en Vægt, som jeg indestaar for, at ikke noget Medlem i denne Sal har set Mage til. Den hænger i 3 Pæle, som ere samlede foroven, lignende en Kran. Skulde jeg give Vægten et Navn, antager jeg, at det maatte være en Balancevægt, og saa maa man endda nøjes med at kalde den en Cirka-Balancevægt, idet den efter, hvad der er mig meddelt, ikke er i Stand til at veje nøjere end med mellem 5 og 10 Pd.s Nøjagtighed. Man balancerer den saa af med Smaasten, eller hvad man i det hele taget har ved Haanden, saa man kan ikke en Gang paastaa, at den gaar ved Lodder, i alt Fald da ikke ved justerede Lodder. Spørger man nu efter Toldbodbygningen, vil man forgæves søge efter den paa Havnepladsen. Man bliver da af Folk, der ere kendt paa Pladsen, vist op i Byen, op ad en temmelig høj Trappe og